SZACHISTA

PISMO POŚWIĘCONE GRZE i STUDIOM SZACHOWYM

ZESZYT

1

CENA

60 GR.

Dział dla Młodzieży.

III. Międzyszkolne mistrzostwa Warszawy.

Z początkiem lutego rozpoczyna się III. Turniej Międzyszkolny o mistrzostwo Warszawy. Być może stanie do niego większa liczba szkół i graczy niż w mistrzostwach poprzednich, ale należy stwierdzić, że poziom zawodów niestety ulegnie pogorszeniu. Ukończyło gimnazja wielu b. zdolnych szachistów: fenomenalny Pytlakowski, dobry Szapiro, Krzepisz, Gąsiorkiewicz i wielu innych. Przeważnie wszystkie „I. szachownice". To naprawdę duża strata. Mistrzostwa tegoroczne będą się toczyły w atmosferze gorącej. „Batory" będzie bronić tytułu, a najgłówniejszym konkurentem będzie prawdopodobnie „Władysław IV." bezwzględnie najsilniejsza drużyna. Mniejszą rolę odegrają: Gimnazjum „Zgromadzenia Kupców" i „Collegium", a niespodziankę sprawić może „Poniatowski" lub jakaś nowa szkoła. Zresztą, oczywiście nic nie wiadomo: „wypadki chodzą po ludziach".

Po I. mistrzostwach pojawił się w Nr. 6. r. 1936. „Wiadom. Szach." artykuł p. prof. Kartasińskiego, który m. i. pisze: „Walczono wytrwale i ambitnie; z natury rzeczy wiedzę szachową musiał tu zastąpić zapał i polot młodzieńczy..."

Z tym twierdzeniem obecnie zgodzić się nie można. Młodzież zna teorię (tak jedynie można tu rozumieć wyrażenie „wiedza szachowa", nie chodzi przecież o rutynę, zegary, niedoczas etcet...) zupełnie dobrze. Nie mówię oczywiście o sile gracza. Tu widzi się paradoks: duża ilość teorii doprowadza nierutynowanego gracza do martwego punktu: kończy się książeczka i niewiadomo co dalej robić. Przeważnie remis lub przegrana. Ale jednak teorię znać trzeba — nie teoretycznie wygrywa obecnie tylko genialny Keres. Wśród naszej młodzieży narazie nie widać zadatku na niego, ale miejmy nadzieję, że jednak z naszego otoczenia wyjdzie ten szczęśliwy wybraniec „Caissy", który nie wiedząc sam o tym, ani jego otoczenie, „nosi buławę marszałka w tornistrze kaprala".

Stanisław Gawlikowski.

WIADOMOŚCI.

Zakończył się w stolicy dwukołowy trójmecz uczniowski. Ostateczny wynik Lindenfeld K. 4(!), Gawlikowski i Krzepisz po 1. Ostatnie wyniki Lindenfelda predysponują go na nieoficjalnego mistrza juniorów w Warszawie.

W Gimnazjum „Collegium" rozgrywa się obecnie finał turnieju indywidualnego, do którego zakwalifikowali się: Brams, Grudniewski, Szwarcsztejn, Weiserbs, Tarzyński, Machowicz, Sielecki, Łukawer, Auswaks. Chwilowo prowadzą Szwarcsztejn i Grudniewski.

W Gimnazjum „Batorego" rozgrywa się mecz Gawlikowski — Łukaszewicz. Obecny stan $1^1/_2$:$^1/_2$ dla Łukaszewicza.

Na zebraniu profesorów-delegatów szkół, odbytym 15. I. uchwalono wysłać zaproszenia do 50 gimnazjów. Drużyny mają być złożone z 10 zawodników i 2 rezerwowych. Wpisowe 10 zł. od drużyny. Początek turnieju ustalono na dzień 5. lutego br. Rozgrywki mają się odbyć raz w tygodniu w sobotę, przy większej ilości drużyn mają się odbyć ewentualnie w niedzielę. Zakończenie turnieju przewidziane jest na 9. IV. br. Po zamknięciu turnieju, rozdaniu nagród indywidualnych i zespołowych, rozegra mistrz Najdorf simultanę na kilkudziesięciu szachownicach. Zebranie nauczycieli-delegatów zaszczycił swą obecnością Prezes Okręgu Warsz. p. dyr. Siarkiewicz.

Z Mistrzostwa Gimn. „Batorego" 1937/38.

484. — Hetmańska.

Winkler — Gawlikowski

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sf3 d5, 4. e3, Sbd7, 5. b3 c5, 6. Gb2 Ge7, 7. Sbd2 Se4, 8. Gd3 f5, 9. Wc1 0—0, 10. c×d, e×d, 11. 0—0 He8, 12. Se5 S×e5, 13. d×e Hg6, 14 f4 Ge6, 15. Ge2 a6, 16. a4 Wac8, 17. Ga3 Wfd8, 18. Hc2 He8, 19. Wfd1 b5, 20. a×b a×b, 21. Wa1 b4! 22. Gb2 c4, 23. b×c S×d2, 24. W×d2 d×c4. I po kilku dalszych posunięciach, białe poddały się.

„SZACHISTA"

CZASOPISMO POŚWIĘCONE GRZE NAUCE I STUDIOM SZACHOWYM

Redaktor: Henryk Friedman

Rok V. /25. Styczeń 1938/ Zeszyt 1.

Prenumerata mies. 60 gr. ◆ kwart. 1.75 zł. ◆ półrocz. 3.50 zł. ◆ roczna 7 zł.

Redakcja i Administracja: Lwów, Słoneczna 36/m. 9. Konto P.K.O. Nr. 507360.

Dr. Aljechin i jego konkurenci.

Rotterdam. (PAT). 26-ta i 27-ma partia meczu o mistrzostwo świata zakończyły się wynikiem remisowym. 28-mą partię wygrał dr. Aljechin. 29-ta partia zakończyła się po 41 posunięciach zwycięstwem dr. Euwego. 30-tą i ostatnią partię meczu wygrał również dr. Euwe po 40 posunięciach. Dr. Aljechin widocznie eksperymentował, nie przywiązując wielkiej wagi do wyniku tych partyj, co już w niczym nie mogło wpłynąć na ostateczny rezultat meczu, oddawna już przesądzony. Tak więc mecz zakończył się zwycięstwem dr. Aljechina, który odzyskał utracony przed dwu laty tytuł mistrza świata, zdobywając $17^1/_2$ pkt., gdy dr. Euwe tylko $12^1/_2$ pkt. Różnica 5 pkt. w meczu o mistrzostwo świata jest bardzo znaczną i zwycięstwo dr. Aljechina należy uznać za bezapelacyjne.

Tyle mówi o końcowej fazie meczu telegram PATA. Czy dr. Euwe starać się będzie o rozegranie trzeciego „decydującego" meczu o mistrzostwo świata z obecnym „szampionem świata" dr. Aljechinem, to narazie niewiadomo. W każdym razie po pięknym i nieoczekiwanym zwycięstwie Keresa w Badenie, a ostatnio zdecydowanym zwycięstwie Rzeszewskiego w Hastings, sytuacja w szachowym królestwie znacznie się zmieniła. Przedstawia się ona następująco:

mistrz świata	*dr. Aljechin*
exmistrz świata	*dr. Euwe*
kandydat „FIDE"	*Flohr*
„moralny" kandydat	*Capablanca*
„stary" kandydat	*dr. Lasker*
„wieczny" kandydat	*Bogoljubow*
kandyd. na czasie	*Keres, Rzeszewski*
kand. przyszłości	*Fine, Botwinnik*

Naszym zdaniem, Euwe jako „kandydat" obecnie nie wchodzi w rachubę. Flohr i Capablanca aczkolwiek starają się, by z Aljechinem się zmierzyć w meczu o mistrzostwo świata, są od Aljechina znacznie słabsi.

Dr. Lasker jest dziś za stary, zaś Bogoljubow za słaby do walki z Aljechinem. Niebezpieczną dla Aljechina jest końcowa „czwórka". Ci, którzy obecnie naprawdę zasługują by z Aljechinem walczyć, to genialna para mistrzów: Keres i Rzeszewski.

Rokowania przyjaciół Capablanci w sprawie sfinalizowania meczu z Aljechinem posuwają się b. powoli naprzód i zdaje się, że utkną w martwym punkcie. W tych warunkach Flohr jest dla Aljechina najdogodniejszy jako przeciwnik, także i dlatego, że Flohr jest z całej „elity" obecnie najsłabszy.

DZIAŁ PARTYJ

470. — Obrona Słowiańska.

Dr. Euwe — Dr. Aljechin

11. partia meczu.

1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	c7—c6
3.	Sg1—f3	Sg8—f6
4.	Sb1—c3	d5×c4
5.	a2—a4	Gc8—f5
6.	Sf3—e5	

Ponieważ Euwe posunięciem 6. e3 nic specjalnego nie uzyskał, wybiera więc posunięcie w tekście i daje Aljechinowi okazję do wypróbowania pewnej nowości w tym debiucie.

6... e7—e6

Sytuacja jest obecnie jasna: Tak Euwe jak i Aljechin zarzucają pos. Sbd7, co oznacza że obaj mistrzowie wydali na tą odmianę wyrok śmierci. Pytanie jest, czy uda się komukolwiek wariant wspomniany zrehabilitować, tymbardziej, że dotychczas był bardzo często grany.

7. Gc1—g5 Gf8—b4
8. f2—f3

Z przestawienia posunięć powstała identyczna sytuacja co w 4-tej partii. [ale odmiennymi kolorami.] Tam zagrał Aljechin wpierw 7. f3, a następnie Gg5.

8... h7—h6

To jest wzmocnienie Aljechina, zamiast ...c6. Ideą tego jest, zmusić białego gońca do wymiany na f6, albo do opuszczenia diagonali c1—h6.

9. Gg5×f6

Po dłuższym namyśle wybiera Euwe wymianę. I słusznie. Po 9. Gh4 c5. 10. d×c5, byłoby 10... Ha5 bardzo silne, ponieważ goniec nie może wrócić na d2.

9... g7×f6

Oczywiście nie 9... H×f6, co nie zgadzałoby się z systemem Aljechina, także potem grają białe 10. e4 i słałyby lepiej; ofiara 10... G×e4, 11. f×e4 Hh4†, 12. Ke2 jest niepoprawna. Posunięciem w tekście wygrywają białe tempo i odpędzają skoczka, ale równocześnie osłabiają pozycję pionów.

10. Se5×c4 c6—c5

To posunięcie, które Aljechin w swoich analizach jako najlepsze wynalazł, ma wyjaśnić sytuację w centrum. Ciężka walka pozycyjna mogłaby nastąpić o 10... Sbd7, co możliwe było jednak do grania. Przypuszczalnie Aljechin sądził, że 10... c5, uzyska lekko wyrównanie, nie mając wcale ochoty wdać się w ciężką grę pozycyjną. Przy swoim korzystnym stanie meczu, zadowala się Aljechin chętnie remisowym rezultatem. Powiada on sobie: „Euwe musi grać na wygranę, ja zaś powolutku chcę dojść do $15^1/_2$ p.!"

11. d4×c5

Bardzo interesujące było tu 11. e4 c×d4, 12. Hb3, na co czarne 12... Sc6, 13. e×f5 He7! i dobrze stoją. Możliwie, że jeszcze lepsza kontynuacja dla czarnych jest (po 11. e4) 11... G×e4, 12. f×e4 c×d4, 13. Hb3 He7, 14. 0—0—0 d×c3, 15. b×c3 Gc5 itd.

11... Hd8×d1†
12. Wa1×d1

Próbować należało 12. K×d1, by nie dopuścić do odpowiedzi Aljechina, jak w tekście.

12... Gf5—c2

Po dłuższym namyśle znajduje Aljechin najlepsze posunięcie. Po 12... G×c5, 13. Sb5 stałyby czarne nie nadzwyczajnie.

13. Wd1—c1

Po 13. Wd2 G×c3, 14. b×c3 G×a4, 15. Wa2 i czarne mają jeszcze wyjście 15... Gb3! Po ustawieniu wieży na linii pierwszej nie wolno Aljechinowi kontynuować powyższej gry z powodu następującego wariantu: 13... G×c3†, 14. b×c3 G×a4, 15. Wa1! i teraz czarne nie mają ataku, poczym po posunięciach gońca przez 16. Sb6, tracą jakość, ewent. figurę po 15... b5, 16. a×b6 e.p., Gc6, 17. b7 G×b7, 18. Sd6†.

13... Gc2—b3!

Na 13... G×a4? nastąpi 14. Wa1, z groźbą 15. Sb6, gdyż goniec musi opuścić pole a4.

14. Sc4—d2

Niekorzystne dla białych byłoby 14. Sd6†, Ke7, 15. S×b7 G×a4 i czarne otrzymują piona z powrotem i dobrą grę. Dlatego zadowala się Euwe małym plusem. Zmusza swego partnera do zrezygnowania z pary gońców.

14... Gb4×c3

15. Wc1×c3 Gb3×a4
16. e2—e4

Niezłe było 16. e3, by nie osłabić pola d4.

16... Ke8—e7
17. Gf1—d3 Wh8—d8
18. Ke1—e2

Euwe zadowolił się małą, ale jasną przewagą. Białe mają linie a i b otwarte dla wież, przeto pozycja ich jest korzystniejsza.

18... Sb8—c6
19. Ke2—e3

Możliwie że Euwe zagrał 16. e4, by móc króla swojego ulokować na polu e3.

19... Sc6—b4

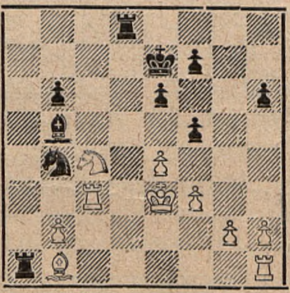
Ciężkim jest problem czarnych, gdzie mają umieścić swojego skoczka. Na d4 stałby on idealnie, ale wówczas białe grożą: 20. Wa1 Jeśli 19... Sd4? to 20. Wc4 Gb5, 21. W×d4 W×d4, 22. G×b5 i białe zdobywają 2 figury za wieżę.

20. Gd3—b1 Ga4—b5
21. Sd2—b3 f6—f5

Aljechin chce się pozbyć swego podwójnego piona.

22. Sb3—a5 b7—b6
23. c5×b6 a7×b6
24. Sa5—c4! Wa8—a1

Pozycja po 24. pos. czarnych:

Aljechin poświęca piona, w przeciwnym razie pogorszyłby swoją pozycję. Np. 24... Wab8, 25. Wb3! G×c4, 26. W×b4 Ga6, 27. e×f5 i białe miałyby przewagę. Po 24... G×c4, 25. W×c4 jest biały goniec silniejszy od skoczka.

25. Sc4—a3

Euwe sądził, że tym posunięciem zyska więcej, aniżeli zdobyciem piona 25. S×b6. Zyskuje jednak niewiele, jak to Aljechin dalej udowodnił. Bez ryzyka mógł zagrać 25. S×b6, chociaż nie jest to pewne, czy prowadziło to do wygranej. W każdym razie miałyby białe szanse.

25.. Gb5—a6
26. Wc3—b3 Sb4—d3!

To ratuje partię.

27. e4×f5

Lepszą była gra: 27. G×d3 W×d3†, 28. W×d3 W×h1, 29. Wb3. Obecnie Aljechin wyrównuje grę.

27... Sd3×b2!

Grozi W×a3 i Sc4†.

28. Wb3×b2 Wa1×a3†
29. Ke3—f2 Wd8—d6
30. f5×e6 Wd6×e6

Euwe proponuje: — Remis.

Uwagi arcymistrza S. Flohra, z „Prager Tagblatt“ 2. XI. 1937.

471. — Obrona Nimcowicza.

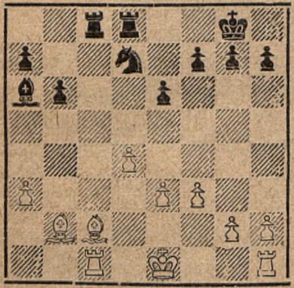
Dr. Aljechin — Dr. Euwe

12. partia meczu.

1. d2—d4 (Partia niniejsza rozegrana została dnia 1. listopada w Amsterdamie. Aljechin święcił w dniu tym 45-lecie swych urodzin. Zjawił się do partii nadzwyczaj elegancko ubrany, jednakże i dziś miał na sobie swój „czarodziejski pullower“ z wyhaftowanym na piersiach dużym czarnym kotem. Ciekawym jest fakt, że Aljechin nosi stale ten pullower począwszy od 7. partii i od tego czasu Euwe nie może żadnej partii wygrać. Ofiarowano Aljechinowi doprawdy dużą sumę za odstąpienie pulloweru, ale bezskutecznie. Jak wszyscy Rosjanie, tak i Aljechin jest b. przesądny, powoli i my zaczynamy wierzyć w cuda...) 1... Sg8—f6, 2. c2—c4 e7—e6, 3. Sb1—c3 Gf8—b4, 4. H—c2 d7—d5, 5. c4×d5 Hd8×d5, 6. e2—e3 c7—c5, 7. a2—a3 Gb4×c3†, 8. b2×c3 0—0. (W tej sytuacji grywał Euwe 8... Sbd7, a w 10. partii 8... Sc6. Dziś zamierza Euwe nowe posunięcie wypróbować. Rochując wcześniej przygotowuje sobie i inne możliwości.) 9. Sg1—f3 c5×d4. (Czarne przeprowadzają natychmiastową wymianę, by niedo-

puścić do ustawienia c3—c4 i Gb2. Dowodzi to, że Euwe wariant niniejszy dokładnie przestudiował.) 10. c3×d4. (Po 10. e×d4, mogą czarne b. dobrze przez 10... He4† grę wyrównać.) 10... b7—b6. (Wciąż jeszcze pozostawia Euwe skoczka na b8; zamierza bowiem przez Ga6 wymienić białego gońca, poczym białe zostaną na polach białych osłabione. Dzisiejsze założenie partii przez Euwego jest wzorowe i dla oceny tego wariantu ma doniosłe znaczenie teoretyczne.) 11. Gc4 Hd5—c6, 12. Gc4—d3. (Także 12. He2? nie zapobiegnie posunięciu Ga6. Po 12. He2? b5, mogą białe stracić figurę z powodu groźby Hc3†.) 12... Hc6×c2, 13. Gd3×c2 Gc8—a6. (To uniemożliwia rochadę przeciwnikowi. Białe mają obecnie parę gońców, natomiast czarne szybciej rozwijają swoje wieże i przewagą na skrzydle hetmańskim mają dobre szanse na końcówkę.) 14. Sf3—e5 Sb8—d7, 15 Se5×d7 (Aljechin jest „pokojowo" usposobiony. Nie dziw, gdy się ma 3 punkty więcej.) 15... Sf6×d7, 16. Gc1—b2 Wa8—c8, 17. Wa1—c1 Wf8—d8, 18. f2—f3. (Aljechin robi sobie miejsce dla sztucznej rochady.)

Pozycja po 18. pos. białych:

18... e6—e5! (Pyszne poświęcenie piona! Po 19. d×e5 Sc5, wprowadzą czarne wszystkie swoje figury w grę. Przeto Aljechin nie przyjmuje ofiary piona.) 19. K—f2 e5×d4, 20. Gb2×d4 Sd7—c5, 21. Wh1—d1. (Teraz białe mają trudności. Lepsze było 21. Gf5 z wyrównaniem.) 21... Sc5—e6, 22. Gc2—b3. (Białe nie mogą temu zapobiec by na d4 nie otrzymać izolowanego piona. 22. Gb2? przegrywało z powodu W×c2† figurę.) 22... Wc8×c1, 23. Wd1×c1 Se6×d4, 24. e3×d4 W—c8. (Złe było 24... Wd7, ponieważ nastąpiłoby 25. Ga4 W×d4 [25... b5? 26. G×b5], 26. Gb5! Gb7, 27. Wc7 i białe wygrywają.) 25. W—d1 (Po wymianie wież czarne otrzymałyby wygraną grę, gdyż stworzyłyby sobie na skrzydle hetmańskim wolnego piona.) 25... Wc8—c3. (Po długim namyśle zagrane. Po 25... Gc4, 26. G×c4 [26. Wc1, Ge6] W×c4, 27. d5 Kf8, 28. d6 Wc8, 29. Ke3 i partia zakończyłaby się na remis.) 26. d4—d5. Remis.

(Euwe zaproponował, Aljechin przyjął. Tak jak w 11. partii proponuje Euwe remis, nieco za wcześnie. Bez ryzyka mógł śmiało zagrać 26... Wd3 i dalej walczyć. Po 26... W×b3, 27. d6 Gb5, 28. d7 skończyłaby się i ta odmiana na remis.)

Uwagi arcymistrza S. Flohra z „Prager Tagblatt" 4. XI. 1937.

Z turnieju w Hastings.

472. — Gambit Kataloński.

Flohr — Sir Thomas

1. c4 Sf6, 2. d4 e6, 3. g3 d5, 4. Gg2 c6, 5. Hc2 Sbd7, 6. Sf3 Gd6, 7. 0—0 0—0, 8. Sbd2 He7, 9. b3 b6, 10. Gb2 Gb7, 11. e4 S×e4, 12. S×e4 d×e4, 13. H×e4 Ga3, 14. Gc3 Gb4, 15. He1! G×c3, 16. H×c3 Wfd8, 17. Wfd1 c5, 18. He3 Hf6, 19. Hg5 H×g5, 20. S×g5 G×g2, 21. K×g2 c×d4, 22. W×d4 h6, 23. Wad1! h×g5, 24. W×d7 Wdb8, 25. Wde7 a5, 26. Wd7 Wbf8, 27. Wdb7 Wa6, 28. a4. Czarne poddały.

473. — Gambit Kataloński.

Mikenas — Tylor

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. g3 d5, 4. Gg2 Ge7, 5. Sf3 0—0, 6. 0—0 d×c4, 7. Sbd2 c5, 8. S×c4 Sc6, 9. d×c5 H×d1? 10. Wf×d1 G×c5, 11. Sfe5 S×e5, 12. Sc×e5 a5, 13. Gf4 Wa6, 14. Wac1 b6, 15. Sed3 Ge7, 16. Wc7

Sfd7, 17. Se5! S×e5, 18. W×e7 Sg6, 19. Wc7! e5, 20. Ge3 f5, 21. Gd5† Kh8, 22. Wdc1 f4, 23. W×c8 f×e3, 24. W×f8† S×f8, 25. Wc8 e×f2†, 26. K×f2. Czarne poddały.

474. — Hiszpańska.

Tylor — Keres

1. e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Sc3 Sf6, 4. Gb5 Ge7, 5. 0—0 d6, 6. d4 Gd7, 7. Wfe1 e×d, 8. S×d4 0—0, 9. b3 S×d4, 10. H×d4 G×b5, 11. S×b5 d5, 12. e×d5 Sf×d5, 13. Ga3 Gf6, 14. Hd3 G×a1, 15. G×f8 a6, 16. W×a1 a×b5, 17. Gc5 b6, 18. Gd4 Sdb4, 19. Hf3 S×c2, 20. G×g7! K×g7, 21. Wad1 Scd4, 22. Hg4† Kh8, 23. W×d4 Hf6, 24. He4 Wag8! 25. g3 c5, 26. Wd5 Wgd8, 27. W×d8† H×d8, 28. He2 b4, 29. h4 Hd6, 30. h5 h6, 31. g4 He6, 32. H×e6 f×e6, 33. f4 b5, 34. Kf2 Kg7, 35. g5! Remis.

Z turnieju o mistrz. W.T.Z.G.S.

475. — Indyjska.

Przepiórka — Wojciechowski

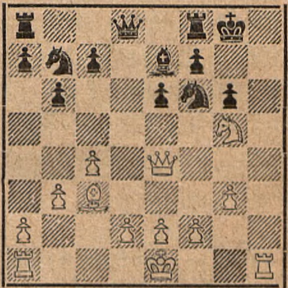
1. d4 Sf6, 2. Sf3 g6, 3. g3 Gg7, 4. Gg2 0—0, 5. 0—0 d6, 6. We1 Sbd7, 7. e4 e5, 8. d×e5 d×e5, 9. b3. (Tym posunięciem prowokuje Przepiórka swego przeciwnika, znanego z ostrej gry kombinacyjnej, do ofiary.) 9... S×e4? (Czarne zbyt pochopnie ofiarują skoczka, nie obliczając dokładnie epilogu swego poświęcenia.) 10. W×e4 Sc5. (Zmusza białych do wymiany hetmanów, gdyż po 11. We1., nastąpi 11...e4!) 11. H×d8 W×d8, 12. Sfd2! (Jedyne posunięcie na szachownicy, zapewniające białym przewagę materjalną i lekką wygranę.) 12... S×e4, 13. G×e4 f5, 14. Gg2 e4, 15. c3 Wd3, 16. Gf1 G×c3, 17. S×c3 W×c3, 18. Gc4† Kf8. (A nie Kg7, gdyż nastąpi 19. Gb2.) 19. Sf1! (Z groźbą 20. Gd2 Wc2, 21. Gb4† Ke8, 22. Se3 Wb2 i 23. Gc3! ze zdobyciem wieży.) 19... a5, 20. Se3 b5, 21. G×b5 Ga6. (Nie szło Wc5, gdyż Ga3! rozstrzyga.) 22. Gb2 W×e3, 23. G×a6 W×g3†, 24. h×g3 W×a6, 25. Wc1. (Nastąpiło jeszcze kilka posunięć.) Czarne poddały.

476. — Angielska.

Trokenheim — Wilczyński H.

1. Sf3 d5, 2. c4 e6, 3. b3 Sf6, 4. Gb2 Ge7, 5. g3 b6, 6. Gg2 Gb7, 7. Hc2 Sbd7, 8. Sc3 0—0, 9. Sg5 g6, 10. h4 Sc5, 11. h5 d4, 12. G×b7 d×c, 13. G×c3 S×b7, 14. h×g h×g, 15. He4!

Pozycja po 15. pos. białych:

15... Sd6, 16. Wh8† Kg7, 17. Wh7† Kg8, 18. Hh4. Czarne poddały.

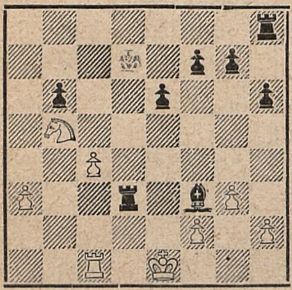
477. — Hetmańska.

Szapiro — Przepiórka

1. d2—d4 Sg8—f6, 2. Sg1—f3 e7—e6, 3. c2—c4 d7—d5, 4. G—g5 Sb8—d7, 5. e2—e3 h7—h6, 6. G—h4 Gf8—e7, 7. Sb1—d2 0—0, 8. Gf1—d3 b7—b6, 9. 0—0 Gc8—b7, 10. Wa1—c1 c7—c5, 11. Hd1—c2 Wa8—c8, 12. b2—b3 c5×d4, 13. e3×d4 d5×c4, 14. b3×c4 Sf6—d5, 15. Gh4×e7 Hd8×e7, 16. g2—g3 Sd5—b4, 17. Hc2—b3 Sb4×d3, 18. Hb3×d3 Wfd8, 19. Wf1—e1 He7—d6, 20. Sd2—e4 Sd7—c5, 21. Se4×d6 Sc5×d3, 22.

Sd6×c8 Gb7×f3, 23. Sc8×a7 S×e1, 24. Wc1×e1 Wd8×d4, 25. We1—c1 Wd4—d2, 26. a2—a3 Kg8—f8, 27. Kg—f1 Kf8—e8, 28. Sa7—b5 Ke8—d7, 29. Kf1—e1 Wd2—d3.

Pozycja po 29. pos. czarnych:

Białe poddały się, słusznie uważając tę końcówkę za przegraną. Nie mogą bowiem przeszkodzić czarnemu królowi w marszu przez c6—b7—a6— i tak dalej aż na b2, po czym grozi albo strata wieży albo mat czarną wieżą na d1.

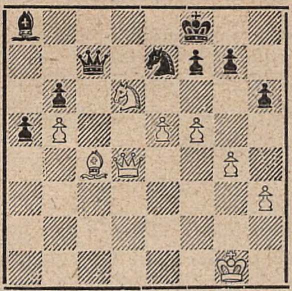
478. — Hetmańska.

Danneman — Klepfisz

1. d4 d5, 2. Sf3 Sf6, 3. c4 e6, 4. Gg5 Sbd7, 5. e3 Ge7, 6. Sc3 0—0, 7. Hc2 c6, 8. Wd1 We8, 9. a3 Sf8, 10. Se5 Sf6—d7. (Czarne grają za pasywnie.) 11. G×e7 H×e7, 12. Gd3 S×e5, 13. d×e d×c, 14. G×c4 Hc5, 15. He4 b6, 16. b4 He7, 17. 0—0 Gb7, 18. Wd6 Wed8, 19. Wfd1 Wd7, 20. Hg4 W×d6, 21. W×d6 Wd8, 22. Se4 Sg6, 23. f4 c5, 24. Hd1! W×d6, 25. S×d6 c×b4, 26. a×b4 H 7, 27. b5 h6, 28. Hd3 Ga8, 29. h3 Sh4, 30. e4 Sg6, 31. g3 Hc7, 32. Hd4 Kf8, 33. f5 e×f, 34. e×f Se7, 35. g4 a5. (Jedyna kontrszansa.)

36. S×f7 a4, 37. Sd6 a3, 38. Kf1 a2. (Jeżeli czarne grają Hc5 to

Pozycja po 35. pos. czarnych:

39. f6!) 39. Hb2 Sc8, 40. H×a2 S×d6, 41. H×a8† Se8, 42. Ha3† He7, 43. H×e7† K×e7, 44. h4 Sc7, 45. g5 h×g, 46. h×g Se8, 47. Kf2 Sc7, 48. f6†. Czarne poddały.

Z turnieju o mistrzostwo Armii.

479. — Włoska.

Szkubnia — Tabakiernik

1. e4 e5, 2. Gc4 Sf6, 3. d3 Gc5, 4. Gg5 d6, 5. Sf3 Sc6, 6. c3 Sde7, 7. Hb3 0—0, 8. G×f6 g×f, 9. g4 Sg6, 10. h3 c6, 11. Hc2 b5, 12. Gb3 a5, 13. a4 b4, 14. c4 Hb6, 15. Wh2 Kh8, 16. Sbd2 Sf4, 17. Sf1 Ge6, 18. Sg3 Wac8, 19. 0-0-0 d5, 20. Kb1 Wg8, 21. Sh4 Wcd8, 22. f3 Gg1, 23. Wh1 d×c4, 24. G×c4 b3! 25. Hc1 Ge3, 26. Hc3 Gd4, 27. Hc1 Hb4, 28. G×e6 f×e6, 29. H×c6 Wc8, 30. Hd7 Wc2. Białe poddały.

Z turnieju w Łodzi.

480. — Hiszpańska.

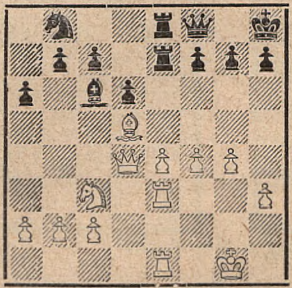
Gerstenfeld — Appel

Grana 24. września 1937 r.

1. e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Gb5 Sf6, 4. Sc3 d6, 5. d4 Gd7, 6. 0—0 e×d4, 7. S×d4 Ge7, 8. We1 0—0, 9. Gf1 We8, 10. h3 S×d4, 11. H×d4 Gc6, 12. Gg5 Sd7, 13. G×e7 W×e7, 14. We3! Hf8, 15. Wae1 a6, 16. Gc4

Wae8, 17. Gd5! (Oczywiście nie G×d5, gdyż S×d5 i białe conajmniej wygrywają piona. W wyniku niezbyt szczęśliwego manewru hetmanem czarne otrzymały zduszoną grę.) 17... Sb8. (Jedyne, w przeciwnym wypadku 18. G×c6 i czarne piony na a6 i c6 wydane będą na łaskę przeciwnika.) 18. f4 Kh8, 19. g4! (Imponuje rozmach tego bojowego frontu pionów.)

Pozycja po 19. pos. białych:

19... G×d5, 20. S×d5 Sc6, 21. Hc3 Wd7. (Czarnym nie pozostaje nic innego. Tragiczną jest przez cały przebieg partii rola nieszczęśliwego hetmana.) 22. h4 We6, 23. g5 h5, 24. Kf2 Hd8, 25. Hb3 Sa5, 26. Hb4 c5, 27. Hc3 b5, 28. b3 b4, 29. Hd3 Sc6, 30. Hd1! g6, 31. Ha1† Sd4. (Musowe, gdyż 32. Sf6† wygrywa jakość.) 32. S×b4! Kh7, 33. Hb2 d5, 34. S×d5 W×d5. (Próba ratowania partii przez poświęcenie jakości.) 35. e×d5 H×d5, 36. Hc1 Hf5, 37. W×e6 S×e6, 38. We5 Hg4, 39. He3 S×f4, 40. Hg3 Sh3†, 41. Kg2 Hd1, 42. H×h3 (K×h3? byłoby straszliwym błędem, gdyż czarne remisują 42... Hh1† i 43... Hf3†, wiecznym szachem.) 42... H×c2†, 43. Kf3. Czarne poddały.

Z meczu o mistrzostwo Z.S.S.R.

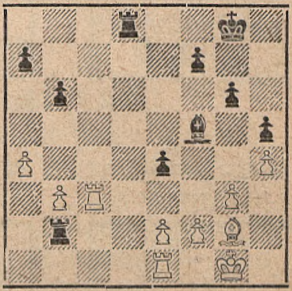
481. — Angielska.

Löwenfisz — Botwinnik

1. partia meczu.

1. c4 Sf6, 2. Sc3 e6, 3. Sf3 b6, 4. g3 Gb7, 5. Gg2 Ge7, 6. 0—0 0—0, 7. b3 d5, 8. c×d e×d5, 9. d4 Sbd7, 10. Gb2 We8, 11. Wc1 c6, 12. Hd2 Se4, 13. Hc2 S×c3, 14. G×c3 Gd6, 15. Wfe1 Sf6, 16. Sd2 Gf8, 17. Gb2 Wc8! 18. Hd3 Wc7! 19. Wcd1 g6, 20. Sb1 Gc8, 21. Ga3 Gf5, 22. Ha6 Gg7, 23. Sc3 h5! 24. Gc1 Se4, 25. S×e4 d×e4, 26. h4 Wcd7, 27. Gg5 Gf6, 28. G×f6 H×f6, 29. Hc4 Wed8, 30. Wdc1 Wd6, 31. Hc3 H×d4, 32. H×d4 W×d4, 33. W×c6 Wd2, 34. a4 Wb2, 35. Wc3? (Pewną nadzieję na remis dawało dużo lepsze 35. Wc4.)

Pozycja po 35. pos. białych:

35... Wd4! 36. We3 Wb4, 37. Wc1 W4×b3, 38. W×b3 W×b3, 39. Wc4 Wc1†, 40. Kh2 Wb2. (Po 41. Gf1, nastąpi 41... Wa2 i pion a4 padnie po kilku dalszych posunięciach.) Białe poddały.

Partia, która trwała 23 lata i 4 miesiące! W roku 1914 grał arcymistrz Marshall w Mannheimie w dniu 31 lipca partię z mistrzem G. W. Luedeckem. Wiadomość o wybuchu wojny światowej spowodowała nagłe przerwanie partii. Marshall miał przewagę jakości, natomiast Luedecke miał piona więcej i właśnie zdobywał drugiego. Pozycja przypadkiem była sfotografowana. Ta fotografia pozwoliła dokończyć partię w hotelu Shelton w Nowym Jorku 1. grudnia 1937. Jednakże nie zdołano przypomnieć sobie, kto ma posunięcie. Wobec tego, jako dalszy ciąg partii rozegrano trzy partie towarzyskie, z których Marshall dwie wygrał.

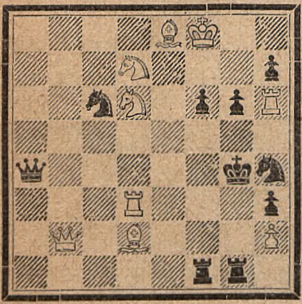
DZIAŁ ZADAŃ

Redaguje S. L.

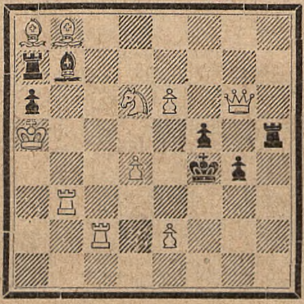
II. międzynarodowy konkurs dwuchodówek.

II. Internationales Zweizügerturnier des „Szachista".

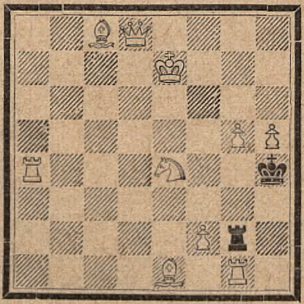
457. **F. Beck.** Winnenden Niemcy. (Oryginalne.)

458. **S. Boros.** Budapeszt Węgry. (Oryginalne.)

459. **C. G. Gavrilov.** Ismail Rumunia. (Oryginalne.)

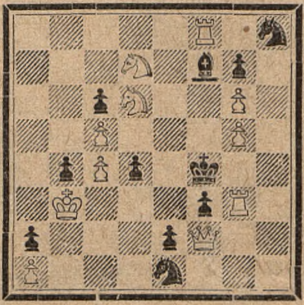

Mat w 2 posunięciach.

460. **W. May.** Mannheim Niemcy. (Oryginalne.)

461. **J. Holler.** Ostrowiec Król. (Oryginalne.)

462. **Prof. M. Wójcik.** Radziechów. (Oryginalne.)

Mat w 2 posunięciach.

463. **P. Leibovici.** Jassy (Pośw. S. Limbachowi.) (Oryginalne.)

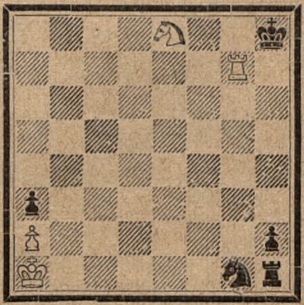
Samomat w 2 posunięciach.

464. **R. Svoboda.** Praga Czechosłowacja. (Oryg.)

Samomat w 3 posunięciach.

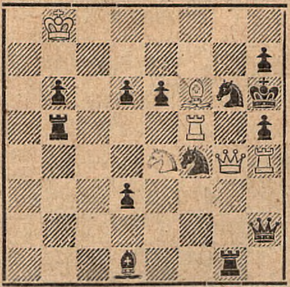
465. **S. Limbach.** Borysław (Pośw. P. Leibovici'emu.) (Oryginalne.)

Samomat w 3 posunięciach.

Ciekawe przeróbki.

Nr. 99. A. J. **Fux**, Białystok.
(Z pomysłu S. Borosa.)

1. Se4×d6! grozi 2. Sf7 mat.
.. Sh3; 2. Wh×h5 mat. valve!
... Sg2; 2. Hg5 mat. }
... Se2; 2. H×h5 mat. } Bi-valve!!
... Sd5; 2. Wf×h5 mat. }

Zadanie znanego kompozytora węgierskiego Nr. 99. S. Borosa z Budapesztu, pomimo dobrego pomysłu ma słabą konstrukcję. Pan Janusz Fux z Białegostoku, znany polski kompozytor nadesłał nam piękną przeróbkę zadania S. Borosa. W podanej obok poprawce udało się p. Fuxowi dodać jeszcze jeden tematowy wariant (Sg2!) oraz zmienić charakter gry Sh3 na zwykły „valve". Również ekonomia jest lepsza. Porównanie obu zadań Nr. 99. i Nr. 99. A. da możność, zwłaszcza mniej zaawansowanym kompozytorom zapoznać się z techniką układania zadań. W dziale „ciekawe przeróbki" chętnie będziemy zamieszczać podobne zadania.

Rozwiązania zadań z Nr. 11. i 12.

81. (Wójcik) **1. Gc6!** Kc1; 2. Ge4 Kb3 (1) 2. Wd1†. **82.** (Krelenbaum) **1. Hf6! 83.** (Rusek) **1. Gc1! 84.** (Krelenbaum) **1. We7! 85.** (Wiewiórowski) **1. Wg1—g8!!** c5; 2. Hg7! c4; 3. Hg1 c3; 4. Hf2†, ... c6; 2. H×e3† K×e3; 3. Wg—f8 c5; 4. S×c5. „Healey" w samomacie! Zadanie ogólnie się podobało. **86.** (Svoboda) **1. Hg3!** Miła miniatura. **87.** (Limbach) **1. Hh3!** g4; 2. Wd2† g×h3; 3. Wg2! **88.** (Stan) **1. Kg3!** Temat „Bograda". **89.** (Wolański) 1. Sg8! Wb8; 2. Gh7 Wb1; 3. Kh8 Wb8; 4. Hf6† G×f6 mat. ...Wh2, 2 Gd3† Kb7, 3. Hb2† W×b2; 4. Kh8 Wh2 mat. Wspaniałe zadanie, zdobyło powszechny poklask! Perełka wśród zadań tego typu. **90.** (Beck) **1. Sb4! 91.** (Gyr) 1. Hb4! Uboczne 1. He6, 1. W×a8, 1. W×h8. **92.** (Jan vcic) **1. c7—c8H!** Temat „Janovcica" i „Nietvelt". **93.** (Rduch) **1. Hf6! 94.** (Feldman) **1. Sb5!** Oryginalne odmiany po .. Hd5 i He4. **95.** (Zilahi) **1. Kh8!** Mało oryginalne, vide zadanie M. Wróbla „Wiener Schachzeitung" 1937. Nr. 11/12. **96.** (Suchodolski) **1. c3! 97.** (Rusinowski) **1. Gc7!** h4, 2. Gg3. **98.** (Limbach) 1. Ge8! 1... Gf7?! z obroną **e6!**

Tabela rozwiązujących.

1, 2, 3 i 4. **J. Fux,** Białystok; **Prof. J. Król,** Krzeszowice; **T. Nowaczyk,** Witkowo; **T. Płaczek,** Świętochłowice, 24, 25 = 49 punktów. 5. E. Olej, Janów, 47 pkt. 6. B. Śliwa, Wieliczka 45 pkt. 7. Marjenstrass 43 pkt. 8, 9 i 10. A. Pariser, Baranowicze, St. Pchliński, Łódź, W. Suchodolski, Łuck, po 41 pkt. 11. Wł. Jaciuk, Brody 39 pkt. 12. A. Szymański, Łańcut, 39 pkt. 13. A. Szyler, Szopienice, 27 pkt. 14. St. Gawlikowski, Warszawa 22 pkt. 15. A. Lammel, Janów, 17 pkt.

W pierwszym konkursie rozwiązaniowym nagrody otrzymali: **Por. Marian Guzicki** („Schachmeisterpartien" J. Dufresne'a) i **Zygmunt Marjenstrass** (Rocznik „Norsk Sjakkblad".)

W poprzednim konkursie rozwiązaniowym nagrody otrzymali: **Prof. M. Wójcik** (Rocznik „Arbejder Skak.") **J. Fux** („Sahovski Problemi" — Dr. Slavka Wolfa.) i **Prof. J. Król** (Rocznik "Il Problema" 1932.)

Uwaga. Numeracja zadań i partyj obejmuje wszystkie zadania i partie umieszczone w poprzednich rocznikach „Szachisty" 1933/34/5 i „Przeglądu Szachowego" 1937.

II. Międzynarodowy konkurs zadaniowy „Szachisty"
II. Internationales Zweizügerturnier des „Szachista".

„Szachista" ogłasza II. międzynarodowy konkurs otwarty 1938/I. na dwuchodówki. **3 Nagrody.** Zadania pod adresem: S. Limbach, Borysław II. Ponerla 82, w terminie najdalej do 1. VI. 1938.

„Szachista" annonces II. international compasing tournament for **two-mowers** to be published in 1938/I. **3 Prizes.** Entries to: S. Limbach. Borysław II. Ponerla 82. Poland, up to 1. VI. 1938.

IV. Konkurs rozwiązaniowy.

Termin dla rozwiązań: sześciotygodniowy, licząc od daty otrzymania danego numeru. W następnym numerze podamy rozwiązania z Nr. 13. i 14. „Przegl. Szach." oraz listę rozwiązujących. Zadania, rozwiązania zadań oraz wszelkie sprawy tyczące zadań należy nadsyłać pod adresem: S. Limbach, Borysław II. Ponerla 82.

Uwaga. Celem uniknięcia ubocznego rozwiązania należy w zadaniu *Nr. 106.* przesunąć Hetmana z pola e7 na f7. W zadaniu *Nr. 109.* brak czarnego piona na g6, zaś w zadaniu *Nr. 110.* brak białego piona na e7. W zadaniu *Nr. 115.* opuszczono białą wieżę na polu d3.

Rozmaitości.

Sensacyjny proces szachowy w Anglii. Na dzień 12 ub. m. zapowiedziana była w Londynie rozprawa o „umyślne zniesławienie". Skarży austriacki mistrz szachowy Klein następujące osobistości: dr. Aljechina, Fine'a Verę Stevenson (Mencik), Koltanowskiego, Doesburgha, Prinsa, Landaua i Shelfhouta, mistrzów o znanych nazwiskach oraz nikomu nieznanego p. Coxa, jak się okazało fotografa z Margathe, który odfotografował list napisany przez oskarżonych i jeszcze innych zawodników. W liczbie tych innych jest i Appel z Łodzi, Sonia Graf, Foltys, dr. Seitz, Keres, Anglares, Seters i Scheffer. Skargę w imieniu Kleina wniósł eksmistrz Anglii Wiliam Winter, który zapewne niektóre osoby chciał oszczędzić. Poszło o to, że napisały one list tej treści: „My niżej podpisani uczestnicy turnieju szachowego w Margathe zawiadamiamy niniejszym komitet turniejowy, że w przyszłości nie życzymy sobie grać z p. Kleinem, a to z powodu jego niesportowego i aroganckiego zachowania się". Kleina zastępuje adwokat szachista, a oskarżonych broni adwokat G. S. Weatcroft, znany mistrz szachowy i również uczestnik turnieju w Margathe. W razie wygrania procesu liczy Klein według ustaw angielskich na duże odszkodowanie. Klein był ongiś sekundantem Aljechina przy jego pierwszym meczu z Euwem. Wówczas komitet turniejowy wzbronił mu wstępu do lokalu gry na skutek jego niemożliwego zachowania się.

W sprawie przesunięcia terminu procesu przybył do Londynu Fine, sekundant Aljechina. Zapewne proces był przesunięty na czas turnieju w Hastings, kiedy bawili w Anglii wszyscy oskarżeni mistrzowie.

Nekrolog Jakuba Miesesa. Pod tytułem „Pół wieku w służbie nimfy Kaissy" zamieszcza tygodnik praski „Šachovy Tydeň" dnia 4 ub.m. czołowy artykuł pośmiertny, poświęcony bł. p. Jakubowi Miesesowi. Stary ten mistrz i nestor szachów niemieckich był może jedynym Żydem, którego nie tknął rasizm Trzeciej Rzeszy. Jego dzieła nie

zostały spalone, swobodnie mogły się dalej ukazywać, jak i jego artykuły. On sam nadal pozostał szachowym redaktorem kilku pism. Nic dziwnego skoro wiąże się z jego nazwiskiem cała epoka rozwoju szachów w Niemczech. Podręcznik gry szachowej Miesesa — Dufresne'a, wydany przez popularnego Reclam'a, rozszedł się po całym świecie i do dziś dnia jest najtańszym i najpraktyczniejszym dziełem tego rodzaju. Na terenie współzawodnictwa okres szczytowej formy Miesesa przypada na lata 1899—1907. Szczególnie I. nagrodą na międzynarodowych turniejach w Wiedniu i w Ostendzie w r. 1907 zaliczył się do elity szachowej świata. Lecz walczył on do ostatnich lat; ub. r. jeszcze na Wielkanoc zdobył w Margathe w turnieju rezerwowym pierwsze miejsce przed wielu utalentowanymi młodymi mistrzami. Wypadek z autobusu w Kemeri stał się przyczyną śmierci wielkiego męża po sławnym choć żmudnym życiu. — Tyle „Šachovy Tyden“ w dn. 4 listopada rb. Jednakże już 11 XI. donosi, że Mieses wcale nie umarł! Sam o tym zawiadomił, przy czym stan zdrowia stale mu się poprawia. Kogo zatem uśmiercono w prasie za życia, ten będzie długo żył! („Polska Zbrojna“).

■

„Epidemia ślubów“ wśród mistrzów szachowych. Na ten temat rozpisują się ostatnio periodyki szachowe i wymieniają cały szereg znakomitych mistrzów, jak i mistrzyń wstępujące w związki małżeńskie. Wymienia się więc Flohra, Fine'a, Botwinnika, Groba i Landaua jako „szczęśliwców“, zaś z pań Werę Menszik-Stevensohn, a ostatnio p. Gizelę Harum zam. Rott, mistrzynię Austrii, która ostatnio przesiedliła się do Niemiec. Z wielkiej „elity“ żonaci są oddawna, senior dr. Lasker, dr. Aljechin, dr. Euwe i wkońcu Capablanca, coprawda niedawno rozwiedziony, a obecnie powtórnie „szczęśliwie“ ożeniony. Skoro jednym tchem wymienimy nazwiska Flohra, Fine'a i Botwinnika, jasnym się staje, że wielcy mistrzowie stanowczo są przeciwnikami starokawalerstwa, które niegdyś było u mistrzów szachowych bardzo rozpowszechnione. Dowcipni twierdzą, że te „małżeńskie fory“ konkurentów i rywali, nie dają spokojnie spać pozostałym tylko dwom „kandydatom“ zaliczającym się do elity, a to Rzeszewskiemu i najmłodszemu z wybrańców, Keresowi. Spodziewać się więc należy, że Keres i Rzeszewski te „fory“ w najbliższym czasie nadrobią i pójdą w ślady starszych swych kolegów.

■

Mistrzowski naród świata. Doskonale redagowany „Šachovy Tyden“ przynosi w artykule Józefa Loumy ciekawe zestawienie porównawcze 20 najlepszych mistrzów USA i Rosji Sowieckiej. Louma twierdzi, że o ile pięć, ewentualnie dziesięć pierwszych szachownic USA mogłoby wykazać nieznaczną przewagę nad taką samą ilością szachownic sowieckich, to dalsze szachownice amerykańskie zdecydowanie ustępują nazwiskom takim jak Kan, Rabinowicz, Lisicyn, Goglidze i inni. Jest jeszcze jedna zdecydowana przewaga szachistów sowieckich nad amerykańskimi. Oto ZSRR dysponuje wyłącznie materiałem rodzimym, podczas gdy amerykańscy najlepsi mistrzowie to przeważnie imigranci z Polski lub Rosji. Wreszcie trzeba dodać, że szereg czołowych reprezentantów innych państw, jak dr. Aljechin, Bogoljubow, dr. Bernstein, Petrow, Wera Mencik, to z pochodzenia Rosjanie. Gdyby grali oni w swej ojczyźnie toby jeszcze bardziej wzmogli jej siłę. Jasne więc jest, że nie Yankesi, lecz Rosjanie są mistrzowskim narodem świata.

■

Aljechin gratuluje Sowietom. Z okazji jubileuszu 20-lecia Unii Sowieckiej kilku znanych mistrzów szachowych jak Flohr, Fine, Rzeszewski, Euwe, Landau i Aljechin wystosowało do Moskwy telegram z życzeniami. Udział Aljechina, ongiś „białego“ w

tej spontanicznej manifestacji budzi powszechne zdziwienie, które jednak znika wobec perspektywy zaproszenia mistrza świata na eks ra turniej, mający odbyć się w Moskwie w marcu 1938. Jak wiadomo, turnieje dla elity światowej, które urządziły Sowiety w latach 1925, 1935 i 1936 były zawsze dla zawodowych mistrzów niezwykle pociągające z uwagi na wysokie nagrody pieniężne. Aljechin, urodzony 1 listopada 1892 w Moskwie, obecnie naturalizowany Francuz, liczy zapewne na zaproszenie go do Rosji Sowieckiej, dla udziału w wyżej wymienionym turnieju. („Polska Zbrojna”).

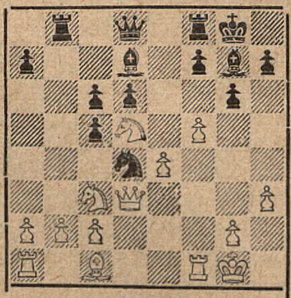
■

Szachy w Sowietach. Szachowy dziennik „64“, ukazujący się w Moskwie 6 razy na miesiąc, zamieszcza tabelę sportowych rezultatów, osiągniętych w szachach od r. 1927—1937, przez mistrzów sowieckich. Na tej podstawie ustala listę 10 najlepszych szachistów, jak następuje: 1. Botwinnik, 2. Romanowski, 3. Lewenfisz, 4. Ragozin, 5. Rjumin, 6. Bogatyrczuk, 7. Rabinowicz, 8. Werliński, 9. Alatorzew, 10. Kan. W turniejach ogólnozwiązkowych o szampionat Rosji brało w ostatnim dziesięcioleciu udział 51 mistrzów i 16 graczy I kategorii. Rekord granych partyj ma Rabinowicz: 140, z czego zdobytych 80.5, a zatem 57.1 pct. — Często odbywają się w ZSSR turnieje indywidualne i drużynowe dzieci. Jak grają ci chłopcy i dziewczęta do lat 16, można ocenić z poniższej partii, granej w sierpniu r. ub. w mistrzostwach drużynowych:

482. — Hiszpańska.

Auerbach — Kałmykow

1. e2—e4 e7—e5, 2. Sg1—f3 S—c6, 3. Gf1—b5 d7—d6, 4. d2—d4 e5×d4. (Czarne przedwcześnie oddają centrum; należy tu grać Gc8—d7.) 5. Sf3×d4 Gc8—d7, 6. Gb5×c6 b7×c6, 7. Hd1—f3 c6—c5, 8. Sd4—f5 g7—g6! (Gdyby biały koń stał na c3 a czarny na f6, toby ten ruch był nie możliwy ze względu na: Gg5! g×f, e4—e5! Obecnie czarne uzyskują dobrą grę.) 9. Sf5—e3 Gf8—g7, 10. 0—0 Wa8—b8, 11. Sb1—c3 Sg8—f6, 12. Se3—d5 Sf6—g4? 13. h2—h3 Sg4—e5, 14. Hf3—e2 0—0, 15. f2—f4 Se5—c6, 16. f4—f5! (Wobec silnej pozycji skoczka na d5, ruch f5—f6 stanowi poważną groźbę.) 16... Sc6—d4, 17. He2—d3 c7—c6?

(Błąd, który przegrywa partię, należało grać f7—f6.) 18. f5—f6! c6×d5, 18. Se3×d5 Gd7—b5, 20. c2—c4 Gb5—c6 21. Sd5—e7† Kg8—h8, 22. Gc1—g5 i czarne poddały się wobec grożącej straty giermka z szachem i następnie straty hetmana, zaś na 22... Hd8—d7, 23. f6×g7† Kh8×g7, 24. Gg5—f6† Kg7—h6, 25. Hd3—e3† i 26. Hg5 mat.

■

Dyskwalifikacja Stoltza. Znany szwedzki mistrz G. Stoltz został przez Szwedzki Związek Szachowy zdyskwalifikowany do 1. września 1938 za niewłaściwe zachowanie się podczas olimpiady przy meczu Szwecji ze Szkocją. Co tu dużo gadać! Stoltz na owym meczu nie zjawił się, ponieważ zalał się w pestkę i oczywiście nie tylko nie odróżniał skoczka od giermka, ale nawet figur szachowych od urządzenia barowego.

■

Grob arcymistrzem? Jedyny zawodowy mistrz szwajcarski Grob przyznał sobie niedawno w artykule szachowym w „Neue Zuercher Zeitung“ tytuł arcymistrza. Stało się to zapewne na zasadzie wyników małego, lokalnego

turnieju w Zurychu, w którym Grob dzielił 1—2 miejsce z Koltanowskim (Belgia) po $5^1/_2$ pkt. na 7 możliwych. Trzecim był Meyer. Kiedy jednak Grob zdobędzie przynajmniej tytuł szampiona Szwajcarii?

Szachy korespondencyjne

Do grupy III. na miejsce 6-te wszedł p. A. Fagot z Włocławka. Skład III. grupy jest więc następujący:

1. Stefan Pchliński
2. Wiktor Sieradzan
3. W. Wojciechowski
4. Bunim Joskowicz
5. Dr. Wł. Urbański
6. A. Fagot

Równocześnie podajemy do wiadomości zainteresowanych, że organizujemy i kompletujemy IV. grupę, do której mamy już kilka zgłoszeń. Grupa IV. i następne utworzone będą na nowych zasadach, t.j. po 5 graczy w grupie, przyczym każdy z każdym rozgrywa tylko po jednej partii. Pozatym obowiązuje stary regulamin turnieju.

IV. grupa:

1. Otto Baranowski, Bohorodczany
2. Inż. Jerzy Berens, Starachowice, skrz. poczt. 19.
3. Władysław Las'.owski, Wilno, Gimnazjalna 4/2.

W grupie IV. są 2 miejsca wolne.

Przypominamy, że wszelką korespondencję tyczącą turnieju korespondencyjnego, należy nadsyłać na adres: S. Czerniaków, Sulisławice k/Sandomierza.

Dalsze wyniki:

Prof. Dąbrowski	11 —	Malanowski	00
Zając	11 —	Dr. Urbański	00
Dr. Urbański	0 —	Szymański	1
Grzesik	1 —	Mikuła	0

W Międzynarodowej Olimpiadzie Korespondencyjnej na 1. szachownicy zremisował Friedman H. dwie partie. Jedną z Robertem Crepeaux (Francja), drugą z J. Schenkiem (Holandia).

WIKTOR GEIER

Z moich doświadczeń w grze korespondencyjnej.

II.

Rozważania poniższe chcę poświęcić mojemu pierwszemu zetknięciu się z „gambitem Blumenfelda“, co stanowiło dla mnie prawdziwe przeżycie szachowe. Zrozumie je doskonale każdy szachista korespondencyjny, który pewnego pięknego dnia w jakiejś gazecie szachowej lub zbiorze partyj m strzowskich odkrył nagle, że w jednej ze swych gier koresp. obrał właśnie niepomyślny wariant. Dla tych szczęśliwców, którzy posiadają bogatą bibliotekę szachową, nie mało uroku tkwi w możliwości zastawiania zasadzki w postaci dobrej, gruntownej analizy jakiegoś wariantu. A teraz do partii.

Geier W. (*Polska*) — *Jakobek* (*Austria*)

1. d2—d4 Sg8—f6, 2. Sg1—f3 e7—e6, 3. c2—c4 c7—c5, 4. d4—d5 b7—b5, 5. d5×e6. (Tak grał Dr. Tarrasch przeciw Dr. Aljechinowi, Piszczany 1922. Czarne dowiodły wtedy, że przyjęcie gambitu jest niebezpieczne. Za piękne przeprowadzenie tego dowodu otrzymał D. Aljechin specjalną nagrodę.) 5... f7×e6, 6. c4×b5 d7—d5! 7. e2—e3 Gf8—d6, 8. Sb1—c3 0—0, 9. Gf1—e2 Gc8—b7. (Dotąd partia identyczna z partią Dr. Tarrasch — Dr. Aljechin. Nie znałem wtedy wcale tego otwarcia i właśnie po odesłaniu 9 posunięcia otrzymałem Tartakowera: „Die hypermoderne Schachpartie“. Można sobie wyobrazić moje przerażenie, gdy się przekonałem, że wpadłem w wariant niekorzystny dla mnie. Po długiej analizie znalazłem jednak posunięcie.) 10. Sf3—g5! (Które przede wszystkim zaskoczyło mego przeciwnika. Dotąd przecież szło mu gładko i łatwo, bo miał świetną gwiazdę przewodnią. Teraz miał sam pokazać, co umie.) 10...

Hd8—e7, 11. Ge2—g4 Sf6×g4. (Na 11.. e5, mogłoby nastąpić 12. Ge6† Kh8, 13. S×d5 G×d5, 14. G×d5 S×d5, 15. H×d5 Sbd7, 16. Se4.) 12. He2×g4 Wf8—f6. (Najlepiej. Jeśli teraz 12... e5, to 13. e4! d4, 14. Sd5!) 13. f2—f4 Sb8—d7, 14. 0—0 e6—e5. (Lepiej było Waf8. Czarne mają jednak przed oczyma ową wielką partię mistrzowską, w której pochód pionków w centrum zadecydował o wyniku. Czarne ślepo realizują tę ideę, nie bacząc na odchylenia, które zaszły w partii. To się mści.) 15. Gc1—d2 Wf6—g6, 16. Hg4—e2 e5—e4, 17. Wa1—d1 h7—h6, 18. He2—h5 He7—f6? (Należało pójść Wf6.) 19. Sc3×d5! G×d5, 20. G—c3 Wg6×g5, 21. f4×g5 Hf6—e6. (Zdawałoby się, że czarne wyszły obronną ręką zachowując dwie figury za wieżę, następuje jednak zwyczajnie ale skutecznie...) 22. g×h6 Gd6—e5, 23. h6×g7 Kg8×g7, 24 Hh5—g5†. Czarne skapitulowały; na Kh7 lub Kh8 wygrywa Wf4!!

Partia grana w I. grupie turniejów koresp. „Wiener Schachzeitung".

Wiadomości ze świata.

Anglia. Międzynarodowy turniej w Hastings zakończył się zwycięstwem Rzeszewskiego 7, przed Alexandrem i Keresem po 6½. Dalsze miejsca zajęli Flohr i Fine po 6, Mikenas 5, Sir Thomas i Tylor po 3, Fairhurst i Thomas jun. po 1. Rewelacją tego turnieju był Anglik Alexander, który osiągnął b. zaszczytny wynik. Do omówienia tego turnieju powrócimy w nast. numerze.

Australia. Mistrzostwo Zachodniej Australii zdobył Goldstein po rozgrywce z Crovlem. Mistrzostwo Płd. Walii zdobyła pani Dibley. Australijski Związek Szachowy zamierza zgłosić swój akces do „FIDE" i wydelegować swoją reprezentację na przyszłą olimpiadę do Buenos Aires w r. 1939.

Austria. W odbywającym się we Wiedniu turnieju im. Trebitscha stan turnieju przed ostatnią rundą był następujący: Steiner 7½, Adam i Becker 5½, Glass, Müller i Rubinstein po 5, Hönlinger, Podhorzer i Dr. Weil po 4½, Weinstock 3½, Bacher 3, Donegan ½.

Brazylia. W San Paulo jest obecnie w toku wielki turniej przy udziale 30 zawodników. Biorą udział przedstawiciele Argentyny, Chile, Paragwaju i Urugwaju oraz 16-tu graczy brazylijskich. Ze znanych mistrzów grają Guimard, Grau, Pleci, Piazzini i Fenoglio

Estonia. Międzypańsiwowy mecz. Estonia—Litwa zakończył się zwycięstwem Estończyków 8½:7½. Rostrzygnięcie padło na pierwszej szachownicy, na której Keres w spotkaniu z Mikenasem jedną partię wygrał, zaś drugą zremisował.

Niemcy. W turnieju klubowym Berlińskiego Towarzystwa Szach. odniósł w I. grupie zwycięstwo mistrz Schlage, w II. grupie zwyciężył Michel. Między oboma mistrzami ma dojść do decydującej rozgrywki o tytuł mistrza klubu.

Wiadomości krajowe.

Drohobycz. Dnia 18 grudnia odbył się tu mecz międzyklubowy między U.K.S. „Watra" a Klubem Sportowym „Strzelec-Polmin". Mecz odbył się w lokalu Polminu na 10 szachownicach, z wynikiem 9:1 dla „Watry".

Kraków. W październiku ub. r. rozegrano w Krakowie trzecie z rzędu międzymiastowe spotkanie reprezentacyj Krakowa i Śląska o puchar inż. Żukowskiego, b. prezesa klubu im. J. Dominika w Krakowie. Zwyciężyła drużyna Krakowa w stosunku 9.5:4.5. Dwie partie oddano do arbitrażu. Wynik końcowy prawdopodobnie będzie brzmiał 11:5 dla Krakowa, co nie jest faktycznym obrazem sił. Sprawiedliwszy byłby wynik 8.5:7.5 dla Krakowa. Na marginesie tych spotkań warto zaznaczyć, że współpraca Śląska z

Krakowem datuje się od r. 1927. W ramach I. turnieju drużynowego o mistrzostwo Polski w r. 1929 w Katowicach, reprezentacja Krakowa pobiła Śląsk. W II. turnieju drużynowym w Królewskiej Hucie, Śląsk pokonał Kraków. W r. 1935 w Krakowie reprezentacja Śląska odniosła niespodziane zwycięstwo, ale już na wiosnę 1937 przegrywa znowu do Krakowa. Saldo tych spotkań jak dotąd jest korzystniejsze dla Krakowa.

Lwów. Staraniem pewnego stałego koła niezrzeszonych szachistów i z inicjatywy w pierwszym rzędzie p. M. Gepperta odbył się w drugi dzień świąt B. N. doroczny „turniej błyskawiczny" w Domu Funkcjonarjuszy i Pracowników Gminnych. Do powyższej imprezy zgłosiło się 16-tu uczestników, których podzielono na 2 grupy. Finał był następujący: I. nagr. zdobył I. Schächter (b. mistrz Lwowa), II. nagr. Schächter N., III. nagr. Rittel, IV. Schleyen, V. i VI. Zucker i Jaszczuk. Nagrody książkowe ofiarowała „Księgarnia Literacka" i Redakcja „Przegl. Szach." Ponadto komitet ufundował kilka nagród pieniężnych. Turniej miał wesoły i zarazem serdeczny, koleżeński przebieg. Odbywa się obecnie we Lwowie Turniej o mistrzostwo Ukraińskiego Studenta. Prowadzi Romanyszyn przed Turjańskim i Szewczykiem. Mecz międzyklubowy „Zoria"—„Sokił III." zakończył się zwycięstwem „Zorii" 7:3. Zwyciężyła drużyna słabsza, która okazała silniejszy hart ducha. Uruchomiono we Lwowie turniej drużynowy. Zgłosiło się zaledwie 5 drużyn. Naogół mimo tych wszystkich pomniejszych imprez, daje się odczuć we Lwowie brak silnej organizacji szachowej, brak klubów wyłącznie szachowych oraz zupełny brak Okręg. Związku.

Poznań. W czasie od 6/XII. — 13/XII. odbył się tu Podoficerski Turniej Szachowy o mistrzostwo Armii i zarazem o puchar wędrowny Ministra Spraw Wojskowych gen. dyw. T. Kasprzyckiego. Udział zgłosiły wszystkie O. K. (za wyjątkiem Brześcia) i Marynarka Wojenna. Składy drużyn złożone były z 4 graczy i 1 rezerwowego. Obrońcą pucharu była drużyna lwowska — O. K. VI., która w zeszłorocznych rozgrywkach we Lwowie zdobyła I. miejsce. Ogólny poziom tegorocznych rozgrywek był wyższy aniżeli w roku ubiegłym. Ostatecznie po rozgrywce I. miejsce osiągnęła drużyna warszawska — O. K. I. zdobywając 23 punktami puchar i drużynowe mistrzostwo Armii. II. miejsce zajęła drużyna przemyska — O. K. X. zdobywając wicemistrzostwo Armii, która w tabeli prowadziła do ostatniej rundy. Dopiero w dogrywkach wysunęła się drużyna warszawska na czoło. Trzecie i czwarte miejsce zajęły wspólnie drużyny Marynarki i Torunia. Indywidualny najlepszy wynik na 1. szachownicy miał kapral Tabakiernik Władysław z 5. p. s. p. w Przemyślu, zdobywając nagrodę „Wiarusa" (z 9 partyj — 8 punktów!) Uroczyste zamknięcie turnieju odbyło się dnia 13. XII. w obecności p. gen. Knol-Kownackiego, który po krótkich słowach przemówienia dokonał rozdania nagród. Po czym nastąpił bankiet, wspólna fotografia i pożegnanie gości. Za wzorową organizację tej imprezy należy się kierownictwu poznańskiemu pełne uznanie. W dziale partyj przynosimy w bieżącym numerze jedną z ciekawszych partyj powyższej imprezy.

Poznań. Na zebraniu konstytucyjnym w sali piwnicy Ratuszowej w dniu 12-go grudnia 1937 r. został utworzony nowy klub szachowy pod nazwą „Klub Szachowy Pion" w Poznaniu. Po pięknym i obszernym referacie wygłoszonym przez sekretarza Poznańskiego Związku Szachowego p. Wiatra Łucjana wybrano następujący zarząd: prezes Wiatr Łucjan, wiceprezes Siadak Stanisław, sekretarz Michalski Edward, skarbnik Tomaszewski Alfred, kapitan i gospodarz Wyszyński Stefan, członkowie zarządu: Gostyński Roman i Zachma Wacław. Do klubu zdeklarowało się 65 członków. Walne

Zebranie zatwierdziło statut przedstawiony przez komitet organizacyjny do rejestracji. Klub ten ma wielką przyszłość i został utworzony ze szachistów niestowarzyszonych, którzy po 2-letniej działalności zorganizowali się. Z powodu bezczynności klubów szachowych w Poznaniu jest wielki napływ członków do nowego klubu. Klub Szachowy „Pion" przejął od niestowarzyszonych szachistów piękną nagrodę przechodnią wartości 200 zł do dalszych rozgrywek. Do klubu na członków zapisali się wszyscy czołowi szachiści miasta z trzykrotnym mistrzem miasta Poznania p. red. Gostyńskim Romanem na czele.

Toruń. Z inicjatywy Pomorskiego Okr. Zw. Szach. doszedł do skutku w Bydgoszczy w dniu 14. XI. ub. roku mecz międzymiastowy pomiędzy reprezentacją Sekcji Szachistów przy Zw. Zawod. Prac. Miejskich w Toruniu a Sekcją Szachistów przy K.P.W. w Bydgoszczy. Zwyciężyła Bydgoszcz w stosunku $6^1/_2$:$4^1/_2$.

Śląsk. Walny Zjazd Delegatów Śl. Okr. Stow. Szachistów odbędzie się dnia 30 stycznia br. w Katowicach, w lokalu P.P.W. Gmachu Poczty. Mistrzostwo Wielkich Hajduk zdobył Balcarek przed Wilczkiem. Po kolei dalsze miejsca zajęli Mróz, Szefka, Adamek, Maruszczyk, Tomsk, Ćwięk, Lott, Drobisz, Jelonek i Szeiner. Turniej drużynowy o mistrzostwo Wielkich Hajduk: I. Klub "1916", II. K S.M. III. Tramwajarze, IV. Związek Strzelecki. Nieoficjalny turniej o mistrzostwo Chorzowa zakończył się zwycięstwem Ulczoka z 10.5 p. przed Szefką 7.5 p. Tegoroczne turnieje okręgu odbywały się w lokalu sekcji „Ognisko". Dotychczasowy stan w grupie mistrzów jest następujący: Anioł i Pokorski 10, Sojka i Ulczok 9, Balcarek 6.5, Palka 4.5, Lokiez 3.5, Bąk 2.5. Pozostaje do rozegrania partia Sojka — Pokorski, która ostatecznie ustali czołówkę. W grupie mistrzów oddziałowych rozgrywki są zakończone. W grupie A. zwyciężył Arendt przed Gajdą, w grupie B. Szefka przed Olejem.

Warszawa. Turniej o mistrzostwo klubu Warsz. Tow. Zwol. Gry Szach. zakończył się zasłużonym i pewnym zwycięstwem 57-letniego mistrza D. Przepiórki, który osiągnął znakomity wynik $11^1/_2$ pkt. z 12 partyj. Drugie miejsce zajął w świetnej formie Wojciechowski 10, mimo dwu porażek odniesionych w spotkaniach przeciwko Przepiórce i H. Wilczyńskiemu. Dobrze spisał się Trokenheim $9^1/_2$, który stale poprawia swoje wyniki. Klepfisz 8. Bomar 7. (a raczej Bombach — lwowianin!) jak na debiut w stolicy, b. dobre miejsce. Danneman $6^1/_2$, Szpiro 6, H. Wilczyński $4^1/_2$, Dr. Hermanowa i M. Wilczyński 4, Żupnicki 3, Inż. Ligowski i Lindenfeld po 2. Pełne słowa uznania należą się Pani Dr. Hermanowej, jednej z najlepszych szachistek stolicy, która z wrodzonym sobie zamiłowaniem nie lęka się nawet konkurencji panów. A że należy Ją poważnie traktować, świadczy fakt, że w pobitym polu pozostawiła 3-ch skądinąd niezłych szachistów. Organizacja turnieju, naprzekór kiepskiej tradycji lat dawnych, tym razem dopisała.

Warszawa. Pojawił się przed rokiem w stolicy nowy talent, 11-letni młodzieniec nazwiskiem Dalman, objawiający nadzwyczajne jak na swój wiek zdolności. Rozegrał on do tego czasu cały szereg partyj towarzyskich z graczami I. kategorji i klasy mistrzowskiej z b. dobrym wynikiem. Ostatnio udało mu się jedną z handicapowych partyj granych na zegary przez mistrza Najdorfa, z mistrzem zremisować. Mówią już o nim głośno i zagranicą, nazywając go „cudownym dzieckiem Warszawy" i „nowym Rzeszewskim". Dalman pochodzi z bardzo ubogiej rodziny i jest uczniem szkoły powszechnej. Posiada już dziś pełną siłę gracza I. kategorji. Należy już dziś zainteresować się losem tego niewątpliwie b. zdolnego chłopca i już obecnie umożliwić mu udział w poważniejszych imprezach.

Ostatnie wiadomości.

Austria. Zakończył się we Wiedniu XX. Turniej im. Trebitscha. Zwyciężył zdecydowanie Steiner Lajos $8^1/_2$ przed Rubinsteinem 7. Becker, Glass i Müller po $6^1/_2$. Podhorzer i Dr. Weil po 6. Adam i Hönlinger po $5^1/_2$. Weinstock 4, Bacher 3, Donegan $^1/_2$.

Czechosłowacja. Na ukończeniu jest w Pradze turniej im. Kautsky'ego. Zwycięstwo ma zgóry zapewnione od kilku rund mistrz Gilg. Na dalszych miejscach znajdują się Hromadka, Opoćensky, Pelikan, Rejfir, Skalićka i Treybal. Obok Flohra i Foltysa, jest zdaje się Gilg najlepszym z pozostałych graczy Czechosłowacji.

Francja. W Paryżu zakończył się mały międzynarodowy turniej szachowy, w którym zdecydowane zwycięstwo odniósł b. mistrz świata Capablanca, osiągając $4^1/_2$ pkt. z 5-ciu możliwych. Dalsze miejsca zajęli: Rossolimo $3^1/_2$ pkt., Romi i Snowsko-Borowski po $2^1/_2$, oraz Anglarez $^1/_2$ pkt.

Niemcy. W małym świątecznym turnieju odbytym w Berlinie odniósł zwycięstwo Sämisch 4 przed Kuppém $3^1/_2$. Richter 3, Czaya 2, Michel $1^1/_2$ i Pahl 1. Zawiódł Richter. Bardzo słaby był również wynik Michela.

Szwajcaria. Z okazji 75-lecia założenia tut. Klubu Szachowego odbędzie się w Bazylei wielki turniej narodowy z udziałem kilku mistrzów zagranicznych. Czynione są przygotowania pod kierownictwem Dr. E. Voellmy'ego. W tegorocznej olimpiadzie w Bukareszcie weźmie udział i Szwajcaria, która już obecnie urządza turnieje treningowe i eliminacyjne pod kierunkiem Prof. Naegeli'ego i H. Johnera.

* * *

Łódź. W niedługim czasie rozpocznie się tu wielki międzynarodowy turniej szachowy. Turniej ten organizuje Łódzkie Towarzystwo Zwolenników Gry Szachowej z okazji 35-lecia swego istnienia. Z zagranicy wezmą w nim udział: mistrz Włoch — Castaldi, mistrz Jugosławii — Pirc, mistrz Węgier — Lajos Steiner, mistrz Łotwy — Petrow, mistrz Szwecji — Stahlberg, oraz Sir Thomas (Anglia) i Foltys (Czechosłowacja). Z graczy polskich będą uczestniczyć: mistrz Polski dr. Tartakower, 4-ch graczy warszawskich: Przepiórka, Paulin Frydman, Najdorf i Wojciechowski, oraz 4-ch łódzkich: Appel, Regedziński, Kolski i Gerstenfeld. Protektorat nad turniejem objął p. Min. Spraw Zagranicznych J. Beck. Turniej ten obudził wielkie zainteresowanie nie tylko w kraju, lecz w całej Europie. Specjalny numer „Szachisty“ wyłącznie poświęcony tej imprezie wydamy po zamknięciu tegoż turnieju. Nie jest wykluczone, że wydawnictwo nasze podejmie starania i inicjatywę wydrukowania pamiątkowej księgi turniejowej, zawierającej wszelki materiał tyczący turnieju jak: omówienie turnieju, fotografie uczestników i wszystkie partie turniejowe. Byłoby to pierwsze dzieło szachowe tego rodzaju w języku polskim.

Warszawa. Dowiadujemy się, że z polecenia kapitana związkowego, pułk. dypl. Dr. Steifera, wycofał p. inż. Henryk Salzman drużynę Polski z dalszych rozgrywek w Międzynarodowej Olimpiadzie Korespondencyjnej.

Warszawa. Wczoraj rano w szpitalu Przemienienia Pańskiego zmarł śp. Antoni Wojciechowski, jeden z najwybitniejszych szachistów polskich, olimpijczyk i zdobywca szeregu nagród. Pracował w jednym z urzędów skarbowych w Warszawie. Choroba, zapalenie płuc, trwała krótko. Śp. Wojciechowski zachorował w ubiegły czwartek. Liczył lat 32. Osierocił żonę i dwoje drobnych dzieci. Dla szachów polskich jest skon mistrza Wojciechowskiego niepowetowaną stratą.

Dokładną listę uczestników naszego „Turnieju gwiazdkowego jakoteż szczegółowy wykaz nagród przez nich zdobytych ogłosimy w Nr. 2. „Szachisty“. Dotychczas zgłosiło się 30-tu Czytelników. Każdy ze zgłoszonych, ma więc już z góry zapewnioną nagrodę.

KSIĄŻKI SZACHOWE

okazyjnie do nabycia w Administracji „Szachisty".

Hans Kmoch: Rubinstein gewinnt. Cena Zł. 8.50. Oprawa luksusowa.
Dr. J. Hannak: Michael Angelo des Schachspiels - Wilhelm Steinitz. Cena Zł. 4.
Sojka: Der Schachspieler Jörre. Nowela. Cena Zł. 1.50.
Bilguer: Najnowsze wydanie największ. podręcznika wszystkich czasów. Oprawa luksusowa. Cena Zł. 50.
„Wiener Schachzeitung". Roczniki 1923, 1931, 1933, 1934. Każdy tom oddzielnie, oprawiony luksusowo. Cena tomu Zł. 9. Rocznik 1933, nieopr. Cena Zł. 6.
„Deutsche Schachzeitung". Rocznik 1932. Oprawa luksusowa. Cena Zł. 10.
„Schach—Echo". Roczniki 1934 i 1935. Oprawione razem. Cena Zł. 10. Poszczególne zeszyty z lat 1932, 1933 i 1936 á gr. 40.
„Arbeiter Schachzeitung". Rocznik 1933. Oprawiony. Cena Zł. 6.
„Schweizerische Schachzeitung". Roczniki 1933, 1934 i 1935. Oprawione razem. Cena Zł. 14. R. 1936. Zł. 6.
Hans Müller: Die Eröffnung Caro-Kann. Oprawa luksusowa. Cena Zł. 7.
Le Lionnais: Le Jardin de l'Echiquier. Cena Zł. 6.
„L'Echiquier". Roczniki 1932, 1933 opr. w cenie à Z. 13.
„Norsk Sjakblad". w języku norweskim. Roczniki 1933, 1934, 1935, 1936. Cena tomu Zł. 3.50. R. 1933/34 opr. luks. Cena Zł. 8.
„Tidschrift Ned.-Indien". w jęz. holenderskim. Roczniki 1933, 1934, 1935 i 1936. Cena tomu Zł. 5.50. Roczniki 1933, 1934. opr. luksus. po 7.50.
Dr. Slavko Wolf. Sahovski Problemi. Zbiór 100 zadań szach. Cena Zł. 4.
„Il Problema". w języku włoskim. Roczniki 1932, 1933. Oprawa luksusowa. Cena tomu Zł. 9.
„Xadrez Brasileiro". w jęz. hiszpańskim. Roczniki 1932, 1933, 1934, 1935, 1936. Cena tomu Zł. 3.50. Opr. 1932, 33, 34. razem Zł. 12.50.
„Magyar Sakkvilàg". w jęz. węgierskim. Rocznik 1933. opr. luks. Cena Zł. 10.
Dania — Polska. Mecz kompozycji szachowej. Cena Zł. 0.50.
„Świat Szachowy". Rocznik 1931, 1932, 1933. Opr. razem. (nakład wyczerp.). Cena Zł. 25. R. 1930, 1931, 1932. opr. (nakład wyczerp.) Cena Zł. 25.
„Szachista". Roczniki 1933, 1934 i 1935. Cena za rocznik Zł. 2.

Pozatym są do nabycia w naszej Administracji poszczególne numery najrozmaitszych czasopism szachowych w języku: angielskim, niemieckim, holenderskim, duńskim, szwedzkim, norweskim, polskim, rosyjskim, czeskim, serbskim, francuskim, włoskim, hiszpańskim, łotewskim, litewskim, fińskim i węgierskim. Cena numeru od gr. 20—60.

Ciekawy wybór 10 zeszytów wraz z portem Zł. 2.50.

Wymienione w spisie dzieła szachowe dostarczamy po otrzymaniu pokrycia z góry, względnie za zaliczeniem pocztowym. Koszta porta i przesyłki pokrywa Administracja naszego wydawnictwa. Przy zamówieniu książki za zaliczeniem pocztowym, koszta zaliczenia pocztowego pokrywa zamawiający.

Drukarnia Kupiecka, Lwów, Pasaż Hausmana 5. — Telefon 234-62.